

Respect in de buurt

CDA-plan voor veiligheid en leefbaarheid in buurten

CDA

Tweede Kamerfractie

CDA

Tweede Kamerfractie

Respect in de buurt

13 november 2006

CDA Tweede Kamerfractie

Sybrand van Haersma Buma

Plan van aanpak CDA Respect in de buurt.

1. Bewoners van een buurt worden door de politie betrokken bij het tegengaan van criminaliteit.

Als burgers inzicht hebben in het werk van de politie en hier een bijdrage aan kunnen leveren door bijvoorbeeld mee te helpen met het signaleren van bepaalde misstanden wordt het veiligheidsgevoel vergroot. In steeds meer wijken is buurttoezicht. De overheid kan hierbij faciliterend optreden, bijvoorbeeld door een goede samenwerking met de politie mogelijk te maken. Bij onderwerpen die in een buurt gevoelig liggen, omdat ze invloed hebben op het veiligheidsgevoel, zoals de plaatsing van een kliniek voor verslaafden wordt een buurt op tijd door de gemeente betrokken en voldoende serieus genomen. De afgelopen tijd is succesvol geëxperimenteerd met het zogenaamde burgernet. Burgernet is een telefonisch netwerk van bewoners en ondernemers in de buurt. Mensen worden gebeld door de politie wanneer deze een zoekactie gaat starten. Bijvoorbeeld naar een inbreker, een verdwaald kind of een gestolen voertuig. In Nieuwegein namen 1645 mensen deel. Hierdoor zijn diverse misdrijven opgelost en zijn gezochte personen aangehouden. Het CDA wil dat dit project landelijk wordt ingevoerd. Ook kan gedacht worden aan het experiment in Tilburg waar de politie sms-jes verstuurt om informatie van burgers te verkrijgen over een bepaald strafbaar feit.

2. Per buurt krijgen de bewoners een gezamenlijk budget om de buurt leefbaar te maken en te houden.

In veel buurten die als probleembuurt worden aangemerkt wonen mensen die niets liever willen dan zelf bij te dragen aan een verbetering van de leefomgeving. Het kan dan gaan om hele praktische zaken, zoals het aanleggen van een speelveldje, extra straatverlichting of cameratoezicht op een donkere plaats. Ook kan het gaan om activiteiten die worden georganiseerd om elkaar in een buurt beter te leren kennen, zodat men ook zaken samen kan oplossen als er problemen dreigen te ontstaan. Diverse gemeenten hebben al een regeling voor wijkgebonden budgetten. In alle gevallen gaat het om initiatieven van mensen uit de buurt. In het kader van de uitvoering van de in te voeren maatschappelijke stage, kunnen jongeren voor drie maanden aan wijkteams in hun eigen buurt worden toegevoegd.

3. Paal en perk aan verloedering van buurten door ongewenste bedrijven.

Gemeenten zitten met hun handen in het haar als het gaat om het effectief kunnen optreden tegen bedrijven die onder het mom van gewone bedrijfsvoering criminaliteit faciliteren of aantrekken. Dit soort bedrijven werkt vaak verloederend op de omgeving. Growshops en belwinkels zijn het voorportaal van de georganiseerde criminaliteit in een buurt. Gemeenten moeten er voor kunnen kiezen dergelijke bedrijven te weren. Daarom wil het CDA een nee-tenzij constructie. Belwinkels en growshops mogen niet geopend worden tenzij een gemeente een speciale vergunning verstrekt. Een gemeente krijgt alle vrijheid om zelf beleid te maken ten aanzien van de vergunningverstrekking. Dit kan inhouden dat de gemeente voorschriften stelt ten aanzien van het maximum aantal van dergelijke bedrijven of zelfs dat een gemeente ervoor kiest om in die gemeente dergelijke bedrijven niet toe te staan zonder vergunning. Voor seksbedrijven gaat een zelfde regeling gelden, waardoor gemeenten ook hiervoor de mogelijkheid krijgen een nuloptie te hanteren. Om gevaarlijke situaties tegen te gaan en de grip van de georganiseerde criminaliteit op een buurt te verminderen worden growshops onherroepelijk gesloten als blijkt dat ze met illegale hennepcultuur bezig zijn. De Kamer van Koophandel moet gemakkelijker de inschrijving van een dubieuze onderneming in het Handelsregister kunnen weigeren.

4. Paal en perk aan verloedering van buurten door huisjesmelkers.

Het CDA wil een keiharde aanpak van huisjesmelkers. Huisjesmelkers die hun panden keer op keer misbruiken voor bijvoorbeeld de huisvesting van illegalen of illegale hennepcultuur moeten hun panden verliezen. Gemeenten moeten de wettelijke mogelijkheid krijgen deze panden sneller te onteigenen nadat meerdere malen dergelijk misbruik is vastgesteld. Om dit misbruik effectief aan te pakken is het nodig dat bestanden van bijvoorbeeld gemeente, Belastingdienst en elektriciteitsbedrijven gekoppeld worden. Als een huisjesmelker zijn pand is kwijtgeraakt door onteigening moet voorkomen worden dat hij gewoon doorgaat met andere panden. Daarom moet in de wet geregeld worden dat iemand die zijn pand is kwijtgeraakt door onteigening wegens huisjesmelken deze persoon geen nieuw onroerend goed mag verkrijgen.

5. Gemeenten treden hard op tegen verloedering.

In de openbare ruimte worden allerlei kleine overtredingen gepleegd die hinder veroorzaken voor andere burgers. Uit de

Politiemonitor Bevolking 2005 blijkt dat bijna de helft van de burgers (43%) hondenpoep op straat als probleem noemt. Verder scoren hoog: rommel op straat (25%), vernieling van straatmeubilair (18%), overlast door groepen jongeren (12%) en bekladding van muren (10%). Overlast door hondenpoep, het verkeerd aanbieden van huisvuil, graffiti, etc. wordt aangepakt door gemeentelijke toezichthouders met de bevoegdheid om boetes op te leggen aan diegenen die een buurt door dergelijk gedrag laten verloederen.

6. In elke buurt komen dependances van de gemeentelijke Centra voor Jeugd en Gezin.

Per 1 januari gaan de Centra voor Jeugd en Gezin van start. In deze centra worden taken op het gebied van jeugd en opvoeden gebundeld. Hierdoor is het een loket waar men gemakkelijk terecht kan en die op maat hulp kan bieden. Hier kunnen gezinnen, ouders en kinderen terecht met vragen over de opvoeding en kunnen ouders ervaringen uitwisselen. Op deze wijze kan voorkomen worden dat ouders de zorg voor hun kinderen boven het hoofd groeit en hebben zij een laagdrempelige voorziening die hen de weg kan wijzen.

7. Ouders zijn verantwoordelijk voor schade die wordt veroorzaakt door baldadig gedrag van hun kinderen.

Het CDA wil dat de risicoaansprakelijkheid die ouders hebben voor schade, aangericht door hun kinderen tot 14 jaar, wordt opgetrokken naar 18 jaar. Ouders worden hierdoor gestimuleerd om goed op hun kinderen te letten en aanspreekbaar te zijn op klachten van omwonenden. Personen die schade lijden hebben een aanspreekpunt bij de ouders om deze te verhalen en blijven niet met lege handen staan.

8. Er moet effectief lik-op-stukbeleid komen ten aanzien van overlastveroorzakende jongeren.

Jongeren die overlast veroorzaken, moeten op een snelle en directe manier aangepakt worden. Experimenten, waarbij de politie ouders confronteert met het gedrag van hun kinderen en hen aanbiedt met hun kind een cursus te volgen verdienen navolging. Herhaalde overlast wordt aangepakt door middel van effectieve taakstraffen die in de woonbuurt uitgevoerd worden. Veiligheidshuizen spelen hierbij een grote rol. Een belangrijk onderdeel van een taakstraf kan zijn het meelopen met de politie. Daarnaast moet een verbod aan overlastgevende jongeren kunnen worden opgelegd om zich op bepaalde tijdstippen in een buurt te bevinden.

9. De overheid moet eerder ingrijpen bij personen die door hun gedrag, als gevolg van een psychiatrische aandoening, een gevaar voor zichzelf of hun omgeving vormen.

Aan het criterium op grond waarvan personen gedwongen kunnen worden opgenomen in een psychiatrische inrichting (BOPZ) wordt soms onvoldoende invulling gegeven door gemeenten. De wet biedt de mogelijkheid om mensen met een psychiatrische aandoening die een acuut gevaar voor zichzelf of hun omgeving vormen, gedwongen op te nemen. Vaak is eerder een gedwongen opname mogelijk dan gemeenten denken en blijft de onwenselijke situatie voortduren. Dit moet veranderen. De overheid moet adequate voorlichting aan gemeenten geven over het BOPZ-instrument. Het CDA wil dat ook verslaafden op grond van de BOPZ hulp kunnen krijgen door een gedwongen opname.

10. Personen die continu overlast veroorzaken, maar die niet stelselmatig strafbare feiten plegen of niet op grond van een BOPZ-machtiging gedwongen kunnen worden opgenomen, worden in een Time Out-voorziening geplaatst.

De inrichting voor stelselmatige daders is een effectieve instelling. Voor veel veelplegers betekent het twee jaar durende traject voor het eerst een werkelijk zicht op een beter leven. In de praktijk is de Inrichting voor Stelselmatige Daders echter alleen voor de zeer ernstige veelplegers. Het is daarom wenselijk om ook een variant in te voeren voor overlast gevende personen, die wél in een verplicht traject thuishoren, bijvoorbeeld omdat ze naast incidentele (dus niet stelselmatige) criminaliteit, overtredingen plegen, zoals het veroorzaken van overlast. Voor deze categorie moet een lichtere variant in het leven worden geroepen, waarin de nadruk meer kan liggen op zorg, stage en opleiding. Het CDA wil een strafrechtelijke voorziening, waarin nachtdetentie gecombineerd wordt met opleiding of werk, voor personen die stelselmatig overlast veroorzaken door het plegen van overtredingen. Op deze wijze wordt deze mensen perspectief geboden om hun leven te veranderen.

CDA Tweede Kamerfractie

Postbus 30805
2500 EA 's Gravenhage
Telefoon: 070 - 318 30 20
Fax: 070 - 123 45 67
E-mail: info@tweedekamerfractie.cda.nl

CDA
Tweede Kamerfractie